

en Kamp for den dybtgaaende Grundlovsrevision, og paa den Maade, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) nys skildrede for os, at man samtidig med, at man vil, eller lader som man vil, rejse denne Kamp mod Landstinget, først og fremmest rejser en Kamp mod Flertallet her i Folketinget, en Kamp, der har til Maal at omstyrte de Forsvarslove, der efter mange Aars Arbejde og Vanskeligheder endelig ere bragte i Havn, og efter at Regeringen i Løbet af 6 Maaneder selv har anvist henimod 12 Mill. Kr., eller i alt Fald den største Del af dette Beløb, til Gennemførelse af de Forsvarslove, som de om $\frac{1}{2}$ Aar ville have omstyrtede.

Naar de nu, for at dække over dette, thi det er i Virkeligheden det, hvorom der er Tale, true med at stille 5. Juni-Grundloven op som Spøgelse paa Valgtribunerne, tror jeg alligevel, at Vælgerne nok skulle sætte Grundloven der, hvor Grundloven hører hjemme, og de Herrers Taktik — jeg tør selvfølgelig ikke sige Kæltringepolitik — deres taktiske Bestræbelser der, hvor de høre hjemme.

Naar jeg her tilbageviser de Herrers Angreb, for hvilket de fantaserer sig Juni-Grundloven som Basis, gør jeg det først og fremmest ud fra den højtærede Konseilspræsidents egen Programtale, hvorefter Konseilspræsidenten ikke havde Øje og Tanke for, at denne Regering i Vinter skulde tage et Arbejde op for en dybtgaaende Grundlovsrevision, men kun Øje og Tanke for at tilvejebringe en anden Sammensætning af og Grundlag for Folketinget. Her er da et Grundlag i Form af en Grundlovsforandring i Overensstemmelse med, hvad baade Venstre-reformpartiet og andre baade her i Tinget og ovenover have krævet, og som alle de 3 Venstregrupper staa samlede om, kræve og tilbyde. Det er ikke det eneste Vidnesbyrd, jeg kan paaberaabe mig til Bevis for, at den Betragtning, jeg her gør gældende, er rigtig, at de Herrer ikke i Efteraaret havde Tanker om at ville ind paa en Grundlovsrevision, endsige en dybtgaaende Grundlovsrevision. Det Vidnesbyrd, jeg yderligere kan henvise til, stammer fra den større Regeringsgruppe. Det blev udtalt af det Medlem, der talte højt og længe i Eftermiddags, nemlig Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), det ærede Medlem, om hvem „Politiken“ i 1903 skrev, at det vilde blive og være en Befrielse for det offentlige politiske Liv, om den store Raaber kunde blive styrtet ude i Københavns 5te Valgkreds — saaledes skrev „Politiken“. Jeg ved ikke, om

det var det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) eller Finansministeren, der havde skrevet den Artikel, jeg husker den og jeg mindes, at jeg havde megen Fornøjelse af at læse den og derfor skrev et Citat op. Finansministeren husker den vist ogsaa, det er en meget livlig og velskrevne Artikel . . . (*Finansministeren*: Det er alt, hvad der staar i „Politiken“) . . . vel, det er alt, hvad der staar i „Politiken“. Men det var altsaa „Politiken“, der skrev saaledes. Jeg tror saamænd, det var den 22. Juni 1903. Men der er et andet interessant Moment . . . (*Borgbjerg*: Var det den 22.?) . . . Jeg tør ikke indestaa for det, men jeg skal se det efter, da det paagældende Medlem her i Folketinget interesserer sig for at se denne Artikel, jeg skal oppe i det kongelige Bibliotek se det efter og paa Anmodning opgive Datoen nøjere, jeg har det ikke hos mig i Øjeblikket, det var vist den 22. Juni . . . (*Borgbjerg*: Det er umuligt, for Valget var den 15. Juni!) . . . ja, saa var det vel den 22. Juli, . . . (*Borgbjerg*: Det er endnu mere umuligt!) . . . Det ærede Medlem er alt for hidsig. Det hedder samtidig i Artiklen, at det skulde vi have naaet, vi skulde have naaet at befri det offentlige politiske Liv for det Spektakel, som han laver i Strid med den sunde Fornuft, hvilken han overdøver . . . (*Borgbjerg*: Artiklen stod før Valgene!) . . . Naa, det ærede Medlem siger, den stod før Valgene, men det er jo ligegyldigt, det ærede Medlem husker den altsaa, men det, der har mere Interesse, er, at der samtidig blev skrevet i „Politiken“, at naar det ikke er sket eller vil ske — jeg tager denne Reservation for Tilfælde, at den skulde være skreven før Valgene —, at vi befries for denne store Raaber, ham, der overdøver Fornuftens sunde Stemme og gør det offentlige politiske Liv utaaleligt og uholdbart, naar det ikke er sket, at vi blive befriede eller ere blevne befriede for denne store Raaber, skyldes det Højre. Thi Højre vilde ikke — saaledes stod der i „Politiken“. Det kan maaske glæde de ærede Medlemmer at studere denne Artikel, naar de finde, hvad Tid det var . . . (Afbrydelse) . . . naa, det var den 23. Juni, det skulde være den 23. Juni alligevel, men det er ganske ligegyldigt, hvad Dato det var. Hvad det kommer an paa, er det Samlivsbillede, som udfoldede sig i 1903, og som Regeringspartierne nu have som Baggrund for det Samliv, de skulle føre i 1910. Jeg ønsker „Politiken“s Mænd til Lykke med den store Raaber fra 1903. Det var den Gang,